

Hogyan győzzük le a világot?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk János apostol első levele 5. fejezetének a 4.-től a 13. verséig a következőképpen: „Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és a vér által; a Lélek pedig bizonyosságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság. Mert hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek: a Lélek, a víz, a vér, és ez a három egy. Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyágtételét, de Isten bizonyágtétele nagyobb, mert Isten bizonyágtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyosságot. És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyágtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyágtételben, amellyel Isten bizonyosságot tesz Fiáról. Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” – Feltámadt Urunk, Jézus Krisztus! Mi annyi minden ellen szoktunk harcolni a mi életünkben. Olyan sokszor szeretnénk győzni. Kérjük, mutasd meg nekünk, hogy mi az az igazi és egyetlen győzelem, amely az örök életbe vezet bennünket – ígéd erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim! **Hogyan győzzük le a világot?** Ez volt a mai istentiszteletre hívó fő kérdésünk. Ugye milyen sokat töprengtünk már ezen? A kis győzelmeinken is. Például azon, hogy „*Hogyan győzhetném le az utált főnökömet?*” (A „*főnökömet*” szó helyére tetszés szerinti személy behelyettesíthető... Sokaknak több város lakosságát kitevő ilyen, legyőzendő ellenfelük van...) Töprengtünk már sokat a nagy győzelmeinken is. Például azon, hogy „*Hogyan győzhetném le a világot, és teremthetnék magamnak biztos egzisztenciát, hírt, vagyont, nagy nevet?*” Fiatal koromban – *mint ahogy most ti itt ültök* – mennyit gondolkodtam én is ezeken a győzelmeiken... Aztán rájöttem, hogyha görcsösen akarom a győzelmeiket – akkor sokszor távolabb kerülnek tőlem. Ha meg nem is várom őket – akkor meg megkapom a győzelmeiket – kegyelemből, ingyen. Mesélek erről egy történetet. Egy tudományos felfedezésemet egy rosszarcú német kollégám darabokra tépte. Tévesen – de kéjelegve. Én elmondtam az érveimet. Nem harcoltam vele, mert béketeremtő és nem háborúkereső vagyok. Öt évvel később Kaliforniában egy perdöntő érvet tettek le a felfedezésem mellett. Elkézdtek áradni tucatjával az email-ek: "Gratulálok, Péter!! Győztél!" Győztem? De hiszen nem is harcoltam... Kiderült az igazság. Én meg kivártam – türelemmel.

Muszáj nekünk dárda-tüskékkel jól felvértezett sündisznóként minden ellen harcolnunk – ami „odakint” van? **Nem tévesztettünk célt akkor, amikor azt hisszük, hogy az a világ, amit nekünk úgy igazán le kell győznünk, egy külső harccal győzhető le?** János apostol ezekben a soraiban van szó egyedül győzelemről az egész Újszövetségben. Így még fontosabbá válik az, hogy miről is ír János akkor, amikor azt ígéri nekünk, hogy „aki Istentől született – az legyőzi a világot” (1Jn 5,4a)? Jézusról írná ezt, aki Isten Fia volt, és legyőzte a világot – Nagypénteken, a kereszten? Nem. Rólunk, saját magunkról írja ezt János, hiszen hozzáteszi, hogy „az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,4b) **Mi győzzük le a világot.** Mit jelent itt az a szó, hogy „világ”? Azt a külső világot, amely a mi lelkünket az uralma alá akarja hajtani. Azt a hírt, vagyont, nagy nevet, amelyet mi olyan sokszor birtokolni szeretnénk. Kedves Testvéreim! Nekünk ezeket a vágyódásokat, ezeket a sóvárgásokat kell legyőznünk. Azaz: **a minket fogva tartó világot bennünk, saját magunkban kell legyőznünk.** Hogyan? Kezdjünk el harcolni saját magunk ellen? Hát... Ez sem árt néha... De ha az egész életünk ilyen önmarcangolás lesz, akkor megkeseredett emberekké válunk.

Kedves Testvéreim! Jó hírem van. Nem más, mint az evangélium maga. Könnyű dolgunk lett. A győzelem – már megtörtént. Az egyetlen és igazi győzelem Krisztus győzelme volt a kereszten. Nekünk – *pontosan úgy, ahogyan János apostol mondja – hinnünk* kell azt, hogy a názáreti Jézus, akit a keresztre feszítettek, az Isten Fia (1Jn 5,5). Ekkor lesz az, hogy legyőzzük a bennünk tomboló, a vágyakat vágyakra halmozó világot. Mert ha hit van bennünk, akkor „az Istentől születtünk” (1Jn 5,4a). És itt, az Istentől születés az eredeti görög szövegben perfectumban áll, azaz megmásíthatatlan, végleges, örök.

Ha hit van bennünk, akkor közel kerülünk a feltámadt Úrhoz, Jézushoz, és belépünk abba hihetetlen intenzitású szeretetbe és tisztaságba, amely Jézust körülveszi. Ez a mi győzelmünk a világ felett. Ha ugyanis megtapasztaltuk már Jézus közelségének örömét, és minden emberi értelmet meghaladó békességét, akkor onnan mi soha elmenni már nem akarunk. Mert ennél jobbat – nem találunk. Mert a világnak azt a részét, a családukat, a szeretteinket, akik közel állnak hozzánk, ide, Jézus közelségének örömébe és békességébe akarjuk ezek után behozni – a kegyelem által, ingyen.

Van-e az „Istentől születésnek” egy olyan pillanata, amely megfogható, amelyre emlékezni lehet? Ez a pillanat a jánosi, szimbolikus fogalmazásban a víz bizonyágtétele Jézus győzelméről a kereszten. Ez a pillanat – a keresztségünk. A keresztségünk ugyanis az a pont az életünkben, ahol Isten az Ő gyermekévé fogadott bennünket. **Ezért van az oltáron a keresztlőkancsó.** Van-e olyan pont az életünkben, amely elmélyíti a keresztségünk kegyelmi ajándékát – különösen akkor, ha a megkeresztelésünk kisgyermek korunkban történt? Igen, van. **A keresztség elmélyítése bennünk a megtérésünk.** A megtérés sok ember életében egy folyamatos, minden nap újra megvalósuló történés. Van azonban olyan is, hogy a megtérésünknek egy fontos szakasza egy konkrét eseményhez, egy konkrét helyzethez köthető. A Szentlélek által adott megtérésünk a jánosi, szimbolikus fogalmazásban a Lélek bizonyágtétele Jézus győzelméről a kereszten. **Ezért van az oltáron a meggyújtott gyertya.**

A víz és a Lélek bizonyágtételével azonban még mindig nem fejeződött be a bizonyágtévők száma, hiszen – az ószövetségi szabályok is azt írták elő, hogy „Csak két vagy három tanú vallomása elég az ítélethez.” (5Móz 19,15) **A harmadik bizonyágtévő a jánosi szimbolikában – a vér. Jézus vére, amelyet értünk ontott a kereszten.** Jézus vére megtisztít bennünket, és alkalmassá tesz arra, hogy benne maradassunk az Ő közelségének örömében, békéjében és tisztaságában. Ez a megtisztulásunk és Krisztus-közelségünk az, ami soha meg nem változtatható módon megtörtént a kereszten. Ez az, amelyet átélhetünk, és magunkban megújíthatunk minden egyes úrvacsora alkalmával. **Ezért van az oltáron a kereszt és közvetlenül mellette az úrvacsorai kehely.**

Az oltár előtt felolvasott evangéliumi szakaszban Tamás apostolnak ahhoz, hogy higgyen, a saját tapasztalása kellett arról, hogy egy olyan sebbel, amelybe beledughatta a kezét, és amelynek azonnali halált kellett volna okoznia, a feltámadt Jézus ott állt előtte, és rá mosolygott. **Boldogok, azaz áldottak azok – mondja Jézus – akik ilyent közvetlenül nem tapasztalnak meg – és mégis hisznek (Jn 20,29).** **A víz, a Lélek és a vér bizonyágai mind-mind segítenek minket ebben.**

A Lélek, a víz és a vér mind Jézusról, az Isten a kereszten győztes Fiáról tesznek bizonyosságot. De van náluk egy még nagyobb bizonyágtevő: Isten maga. Isten bizonyágtétele ugyanolyan perfectumban áll az igeszakaszunk eredeti görög szövegében, mint ahogyan az Istentől születtségünk állt. Megváltoztathatatlan és örök – ez is. A víz és a Szentlélek Jézus földi küldetésének az elejére, a Jordánban való megkeresztelkedésére és a Szentléleknek, mint galambnak a fejére való leszállására (Mt 3,16) is utalhat. Ebben a logikában a vér Jézus földi küldetésének a végére, a kereszthalálára utal. Ugyanebben a logikában Isten tanúságtétele a saját Fiáról a három elképzelhetetlen csoda, Jézus megtestesülése, feltámadása és mennybemenetele a földi jelenléte két szélső pontján. Nyilvánvalóan Isten tanúságtétele folyamatos, megjelent a két teofániában, amikor a megkeresztelkedés (Mt 3,17) és a tábor-hegyi megdicsőülés alatt (Mt 17,5) Isten szava maga mondta, hogy „Ez az én szeretett fiam, benne gyönyörködöm”, és ott van Jézus életének minden pillanatában. **A számunkra megfogható módon Isten tanúságtétele Jézusról – Isten ígéje.** Isten ígéje, amelyet a bevezető zoltárunk szerint is úgy kívánunk, mint a most született csecsemők az ígének a tiszta tejét, hogy azon növekedjünk az üdvösségre (1Pt 2,2). **Ezért van az oltáron a kereszttel előtt a kinyitott Biblia.**

János első levelének eredeti befejezése az igeszakaszunk utolsó mondata volt. **„Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.”** (1Jn 5,13) Szinte ugyanez a János szerinti evangélium lezárásának tekintett igeszakasz, ahol az élet az örök élet: „Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben *életetek* legyen az ő nevében.” (Jn 20,31)

Kedves Testvéreim! Hogyan győzzük le a világot? Jó hírem van. Ez már sokszorosan megtörtént. **A keresztség által el vagyunk pecsételve: Isten gyermekei vagyunk. Urunk a saját vérével mos újra és újra tisztára minket a kereszten – és minden úrvacsorában. A Szent Lélek pedig vezet minket az örök élet felé.** Mert „aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1,6). Urunk és Istenünk – *ahogyan az oltár előtti igében hallottuk* – „mindnyájunkat név szerint szólítja” (Ézs 40,26b) és hiába van bizony olyan, hogy „elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.” Mert – „akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs 40,30-31) Mert – az Úr a kereszten – megmentette a lelkemet a haláltól, lábamat az elbotlástól. *Ezért* – az Úr színe előtt fogok járni az élők földjén. Örökké. Ámen.